

Odchod

Odchádzam. Kam? Sama neviem. Potrebujem odísť od toho všetkého, čo ma obklopuje. Nemyslím utiecť, naozaj nie. Potrebujem len na chvíľku ísť preč a zabudnúť na všetky komplikácie, trápenia, sklamania, na tých ľuďí, ktorí odišli a už sa nevrátia, na tých ľuďí, ktorí tak nečakane odišli.

Odídem... Možno sama alebo s niekým. S kým? Sama neviem... Možno s cudzincom, ktorého stretnem na ceste. Chcem objaviť krásne nové miesta plné nových ľudí, spať v aute, navštíviť rôzne parky, múzeá, pláže či kaviarničky. Počas jazdy počúvať moju obľúbenú hudbu. Urobiť fotky východov a západov slnka, získať nové nezabudnuteľné spomienky. Behať len tak po lese a počuť to ticho. Ísť za hmlou a nasledovať slnko. Mať aspoň chvíľu pokoj. Mať čas na všetko.

Spoznať viac samú seba aj svet okolo. Mať čas na rozmýšľanie o veciach, v ktorých tápam. Uvedomiť si, že môžem dosiahnuť všetko, po čom túžim, ak sa nevzdám hneď po prvom páde, po prvom neúspechu. Zistiť, že urobiť krok vpred aj keď so strachom je lepšie ako sa vracieť. Prísť na to, že môžem byť kýmkoľvek chcem. Môžem byť šťastná alebo sa večne ľutovať. Nechcem sa trápiť kvôli veciam, ktoré už nemôžem nijako zmeniť.

Musím odísť, aby som už začala žiť pre seba. Odísť, aby som prišla na to, po čom naozaj túžim, hovoriť o tom, ako sa cítim, vytvárať si sny a ilúzie, ktoré by som chcela dosiahnuť a premeniť ich na skutočnosť. Pustiť všetky zlé veci zo svojho života. Pokúsiť sa žiť tak, aby som už aj ja bola konečne šťastná.

Monika Horáková, 9.A